

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Baasa, Achab, alij reges impij, quantorum malorum causa fuerint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

consilium inuenit. Duos aureos vitulos effigiauit, geminum fanum, in Dan vnum, alterum in Bethel ædificauit, ibi idola posuit, vitulinos Deos, edixitque, vt populus nusquam alibi, nisi ibi victimas immolaret. Callidissimum hoc, & præsentissimum videbatur, sed inconsultum & amens consilium erat; nam factum est *verbum hoc in peccatum. Et propter hanc causam peccauit domus Ieroboam, & auersa est, & deleta de superficie terra.* Quare illud ipsum consilium, quod statui Politico tuendo existimabatur accommodatissimum, re ipsa fuit maximè perniciosum, regnumque non stabiluit, sed labefactauit; non iuuuit, sed funditus euertit. *Fuitque bellum inter Roboam & Ieroboam cunctis diebus.* quin & Abiam eum prælio lacessuit, & Asa, reges Iudaici: vixit Ieroboam multis doloribus concruciat, grauibisque incommodis afflictus. Eo defuncto, Nadab filius eius vix duobus annis regnum tenuit. Nam quia patri etiam in sceleribus successit, seruus eius Baasa regnum simul ac vita exiuit; statimque eo occiso omnem familiam Ieroboam adeo stirpitus excidit, vt ne vnus quidem superesset. Scriptura, cum peccatum Ieroboam, speratamque Prophetæ monitionem memorasset, addidit hæc verba, *Propter hanc causam peccauit domus Ieroboam, & auersa est, & deleta de superficie terra.* Talia ferè sunt consilia Politicorum (quorum iste Ieroboam clarissimum exemplar) inquit Lessius, qui Religionem seruire faciunt politica, & salem fidem ac Religionem amplectantur, qualem regno vel obtinendo, vel retinendo, vel augendo, alijsque scopis sibi propositis putant commodiorem. Etsi enim eorum consilia videantur speciosa & vtilia, tamen plerumque successu temporis maximis difficultatibus Principes inuoluunt, & eis perniciem adferunt: ita disponente diuina providentia, qua omnibus hominum consilijs dominatur.

XIV.

Rege Ieroboam eiusque filio Nadab interemptis, ad Israëliticum regnum grassatus est Baasa non minoris stultitiæ, quam crudelitatis & ambitionis homo. Quippe qui sciuit, antecessores suos, ob cultum idolorum extirpatos, & tamen ipse idololatra esse non desijt. Quamobrem Propheta Iehu etiam illi interitum prædixit, cuius stirpem in filio Ela Zamri excidit, pariter regni inuasor, & familiæ totius Ieroboamicæ extirpator. Multa hinc possent memorari de rege Achab, & vxore eius Iezabel quartâ furia-

rum;

Ib. v. 30.
1. Reg. 13. 34.

3. Reg. 14. 30.

3. Reg. 15. 27.

3. Reg. 13. 34.

Leonard.
Lect. lib. 1. de
promid. Num.
14. Ratione.

rum; multa de regibus Iuda, de Abia, de Afa, de Iosaphat, de Ezechia; qui quodcumque, relicto Deo, Deos adorauerunt, bellis sunt flagellati; quando autem ad Deum per poenitentiam & preces reuersi sunt, illustrissimas de hostibus suis victorias reportauerunt. Inter hæc omnia tot Deus Prophetas misit, qui Iudæos à suprâ memoratis peccatis absterrent, minando, increpando, hortando, consolando. Sed cùm semper in miserias suas, & ad vomitum redirent, neque cladibus neque promissionibus emendati, nullumque peccandi finem facerent, agris, domicilijs, vrribus, regnis, libertate ipsa privati, in seruitutem traditi atque in Assyriam abducti sunt; & captiuitate Babylonica alijsque immensis calamitatibus exagirati; donec lamentabile illud excidium Ierosolymitanum à Romanis illatum paterentur, quod iam aliàs descripsimus.

Bella igitur, quantumuis horrida, quantumuis mala, diuine iustitiæ esse opus, vel hinc constat, quia ijs Numen plerumque scelera Iudæorum castigauit; ad quod opus peragendum adhibuit reges, vel populos vicinos, Assyriorum, Chaldæorum, Ægyptiorum, Romanorum, per quos acerrimè fuere flagellati. Ita decem tribus, vbi à Regibus Syriæ magnis cladibus affectæ, tamen in sua malitia perseverarunt, tandem iustissimâ summi Iudicis sententia stirpitus ab Assyrijs sunt eradicatæ, vniuersis vel occisis, vel in perpetuam seruitutem abreptis. Ita tribus quoque Iuda & Benjamin, quæ solæ è duodecim restabant, postea à Chaldæis attritæ sunt, & in Chaldæam traductæ, vbi per septuaginta annos durissimam seruitutem seruierunt. Inde quoque, vbi satis pro delictis suis plexi sunt, liberatæ in patriam & pristinum felicitatis suæ florem redierunt, populo, diuitijs, & delicijs auctæ, donec tandem, Messia crucifixo, & repudiata diuina sapientia, cælestique veritate contempta, clade vltima maximaque per Titum vrbi & genti procurata, perfidiam luerunt. Quemadmodum autem Iudæos, ob sua delicta, bellorum exitijs iustissimè castigauit Deus, ita etiam, vt suprâ docui, alios quoque populos, ob sua peccata, hostium armis attriuit, vt de Ægyptijs, Tyrijs, Idumæis, Moabitjs, Syris, Assyrijs, & Chaldæis diuersi Prophetæ perspicuè docuerunt.

2. Paral. 33.
2. Paral. 14.
2. Paral. 20.
2. Paral. 32.
4. Reg. 19.

Suprà cap. 53.

XV.

Isaias à cap. 13. vsque ad. 25. & cap. 45 & 46.
Ierem. 46. & seqq. Ez.

Vuuu

CAPVT